

[Peter Hansen-Nord]

under udvalgsarbejdet. Det medfører i hvert fald, at de elselskaber, der forsøger at efterleve vore politiske signaler, bliver til grin. Og det kan ikke være meningen med vores i øvrigt fælles biobrændelsespolitik.

En indførelse af CO₂-afgiften i den form, der foreslås her, vil medføre en væsentlig forøgelse af bureaukratiet i forbindelse med handels- og serviceerhvervenes mulighed for at søge om afgiftsfritagelse for den del af energiforbruget, der medgår til selve industriproduktionen. En konsekvens af denne opdeling på produktionsdelen og servicedelen vil blive opsætning af et antal ekstra målere og de hermed forbundne omkostninger, idet også belysning og elvarme forudsættes belastet af afgiften.

Betragter vi til gengæld den politiske virkelighed, som den er i øjeblikket, er der måske et flertal for forslaget. Men jeg må samtidig sige, at det i denne omgang bliver uden Venstres stemme. Vi ønsker som tidligere nævnt en afklaring i forhold til EF og kendskab til den beskatningsstruktur, som EF vil anbefale. På denne baggrund vil vi opfordre forslagsstillerne til at indgå i et konstruktivt samarbejde med regeringen om at udforme og påvirke de fremtidige miljøafgifter.

Venstre skal ikke afvise, at der kan forhandles om provenuets anvendelse som nævnt i forslaget. Til gengæld må Venstre fraråde, at man fra centralt hold nu vil begynde at pålægge tilslutningspligt som nævnt i forslagens punkt 2.3. Vi er i Venstre af den opfattelse, at kommunerne ifølge lov om varmforsyning fremsat af tidligere energiminister hr. Bilgrav-Nielsen har rige muligheder for selv at bestemme, hvorvidt tilslutningspligt skal anvendes eller ej.

Endvidere må Venstre tage kraftigt afstand fra forslagens pkt. 2.4, hvor man overfører 150 mio. kr. årligt i 10 år til installering af centralvarme og varmt brugsvand i kommuner, som uvist af hvilken årsag ikke selv har opfundet og udbygget det varme vand. Forslaget kommer til at virke som en indirekte straf på de kommuner, som allerede har betalt for det varme vand, for at tilgodese de kommuner, som hidtil har sparet denne anlægsomkostning. Dette er uheldigt, og der er et meget uheldigt tilbagefald til gamle planøkonomiske løsninger, hvor moralen er, at de, der intet foretager sig, skal belønnes, og de, der udviser lidt initiativ og selv løser deres problemer, skal straffes. Det kan vi ikke leve med i Venstre.

Som et positivt træk ved forslaget – og jeg taler stadig væk om B 52 – kan nævnes, at landbrug, gartneri og industri er fritaget for afgiften, men vi må nok forudse, at det kun er for en begrænset tid. Et andet positivt træk er den omstillingspulje til udnyttelse af biobrændsler, der virker som et incitament til yderligere anvendelse.

Det er min opfattelse, at der udestår visse forhandlinger med hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Poul Nielson, der forhåbentlig kan rette forslaget ind – jeg tænker her på en ændret fordeling af provenuet. Venstre er utilfreds med, at det samlede afgiftstryk stiger på et tidspunkt, hvor det burde falde.

Som jeg nævnte før, forventer Venstre et konstruktivt udvalgsarbejde med det formål, at vi i enighed kan fremsætte et lovforslag, som er i overensstemmelse med EF's politik på området. Og jeg vil slutte med at sige, at miljøafgifter er kommet for at blive og kan betragtes som et led i den afgiftsomlægning, der skal gennemføres på EF-plan.

Som supplerende bemærkning til beslutningsforslag nr. B 40 skal jeg blot ud over det allerede nævnte sige, at det er et ganske omfangsrigt forslag med frem- og tilbageførsel af 9,5 mia. kr. eksklusive den af partiet foreslåede passageafgift. Af positive elementer i forslaget – de tager nu ikke så lang tid – skal nævnes, at SO₂ er medtaget sammen med CO₂, og at benzinzin- og dieselmotorer ligeledes er medtaget, således at miljøafgifterne i dette forslag rammer miljøbelastningen, og det er Venstre i princip et enig i. Men vi tager kraftigt afstand fra den merbeskatning, forslaget indebærer – det har Danmark ikke råd til på nuværende tidspunkt foran indgangen til det indre marked. Endvidere er forslaget meget administrationskrævende med de foreslåede sociale kompensationer af forskellig karakter. Forslaget vil sende Danmark tilbage til overadministration og planøkonomi i et omfang, vi kun kendte før 1982.

Riishøj (SF):

Jeg skal kun komme med nogle generelle betragtninger. Hr. Jes Lunde vil kommentere de enkelte bemærkninger til vort forslag, men jeg kan da med det samme sige, at vi håber meget på – apropos debatten før – at et flertal her i Folketinget vil nå frem til den miljømæssigt og økologisk bedste løsning, og som jeg opfatter